

CABARET

★★★★★

GEEN KRIMP

Geen Krimp door Zijlstra, regie: Dick Hauser, De Kleine Komedie Amsterdam, 17/11
Tournee: zijlstraweb.com

Foto Bas Losekoot

Zijlstra is weer op volle oorlogsterkte met de komst van saxofonist Jan Menu. Vroeger wilden ze onbekend blijven, maar dat mag niet meer gebeuren, daar zijn ze veel te goed voor.

We zijn op een kotter op de Noordzee, de trompet en sax laten de scheepshoorn schallen, de scheepslamp slingerert op het ritme van de golven, de synthesizer laat de motor ronken.

Jeroen Zijlstra zal aan boord aan zijn lief denken, hij zal van boord worden geslagen door een fout van een nieuwe jonge gozer, hij komt tot rust in de duinen en hij zal uiteindelijk op vrijdag bij de vismijn aankomen. *Geen Krimp* is een avondje vol zee-metaforen. We varen mee met de frontman en zanger en trompettist van de band op de reis van zijn leven.

Een leven zo onrustig als de zee.

Na een paar gedwongen wisselingen in de band en een tijdelijk dienstverband met zangeres Lydia van Dam is Zijlstra nu weer op volle oorlogsterkte met de komst van saxofonist Jan Menu. Met deze nieuwe aanwinst kruipt de band nóg dichter naar de jazz. De Kleine Komedie kan bijna worden verruild voor het Bimhuis.

De kleinkunst zit in liedjes als *Kapite*, dat volledig bestaat uit de opsomming van titels van de befaamde Toonder-strip rond kapitein Anne Wobke, of een gevoelige ode aan Maarten van Roozendaal: 'Je hebt je niet gespaard.' Maar Jeroen Zijlstra en zijn vier bandleden ogen pas volkomen gelukkig als ze op de vrolijke jazztour gaan in de stijl van het Willem Breuker Kollektief of als ze John Coltrane eren.

De teksten lijken dan op de tweede plaats te komen. Zijlstra houdt dan ook angstvallig de map met teksten erbij en dat komt nogal housterig over. Nu moet Zijlstra het op dat punt vooral van zijn charme hebben, maar zonder spiekboek zouden de verhalen tussen de liedjes door ongetwijfeld aan kracht winnen. Zeker de potentiële klapper over de kraaktijd van Zijlstra in de jaren tachtig en zijn freejazzbandje De Oorzaak. De muzikanten brachten veel tijd door in de kroeg om te discussiëren over de vraag waarom ze niet meedoen aan de maatschappij en waarom ze met hun bandje expres onbekend willen blijven.

Dat mag met Zijlstra nu niet gebeuren, daar zijn die gasten veel te goed voor.

Patrick van den Hanenberg